

Nr 722

Av herr **Fälldin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 47, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt.

(Lika lydande med motion nr 902 i Andra kammaren)

Vid 1965 års höjning av den allmänna varuskatten infördes en särskild reduceringsregel för näringslivets investeringar, innebärande att skatten i ifrågavarande avseende skall beräknas på endast 60 % av den annars skattskyldiga omsättningen. Som syfte för reduceringsregeln angavs, att man i möjlig mån skulle eliminera den kostnadsfördyrande effekt på näringslivets investeringar, som annars automatiskt följer av en höjning av skattesatsen.

I den föreliggande propositionen nr 47 föreslås vissa tekniska ändringar beträffande reduceringsregeln, avsedda att eliminera vissa olägenheter i den praktiska tillämpningen.

Såsom framgår av propositionen har Sveriges köpmannaförbund i en skrivelse förordat, att reduceringsregeln skall gälla endast för objekt, vars värde överstiger visst belopp, förslagsvis 200 kronor. I sin motivering har förbundet framhållit, att regeln med nuvarande utformning kommit att gälla inte endast de avsedda s. k. avskrivningsobjekten utan även mindre föremål, som från skattesynpunkt saknar nämnvärd betydelse. Tillämpningen har emellertid härigenom blivit invecklad. Enligt förbundets mening skulle svårigheterna i tillämpningen i allt väsentligt bortfalla vid införande av den förordade gränsvärdebestämmelsen.

Departementschefen har i propositionen godtagit tanken på en värdegräns men föreslagit, att denna skall fastställas till ett beskattningsvärde av minst 500 kronor i stället för av Köpmannaförbundet förordade 200 kronor.

Det högre gränsvärdet skulle naturligtvis vara att föredraga från rent administrativ synpunkt men kan enligt vår mening inte på tillfredsställande sätt förenas med syftet, att reduceringsregeln i möjlig mån skall eliminera den kostnadsfördyrande effekten på näringslivets investeringar. En värdegräns vid 200 kronor synes oss vara en lämplig avvägning.

Med stöd av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 47 måtte besluta, att reduceringsregeln för allmän varuskatt på investeringsvaror i näringslivet skall gälla för objekt med ett beskattningsvärde av minst 200 kronor; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig författningstext.

Stockholm den 29 mars 1967

Thorbjörn Fälldin (cp)